

Kính gửi : - *Hội bạn Người cùi Việt Nam*
- *Quý Ân nhân cùng quý vị Nghệ sĩ*

Quý vị kính !
Từ ngày con cùng gia đình mình nhận được sự yêu thương, quan tâm và giúp đỡ của quý vị thì mỗi một thời khắc qua đi con cùng gia đình mình lại đón nhận thêm một niềm vui mới, một hạnh phúc mới. Có lẽ con nói thế sẽ làm quý vị bật cười, nhưng thưa quý vị, đó là sự thật, một sự thật mà với những con người như chúng con gọi là “điều kỳ diệu”. Vâng, thưa quý vị, không kỳ diệu sao được khi một gia đình cô đơn chỉ 4 con người lẻ loi đến nghèo nàn, người bố - vẫn là trụ cột trong mỗi gia đình, thì gia đình con bố là người yếu đuối nhất vì căn bệnh nan y mà bản thân phải mang, người thân xa lánh, người đời ghẻ lạnh, tâm thân thì gầy guộc và luôn bị những cơn đau hành hạ mỗi khi trái gió trở trời.

Người mẹ còn lại cũng không khỏe mạnh gì nhưng phải gồng mình gánh trên đôi vai người chồng đau yếu cùng 2 đứa con thơ bao năm dài. Ngày ấy anh em con còn chưa dám mơ đến 1 bát cơm được nấu bằng hạt gạo trắng dẻo thơm ngon mà chúng con có thể ăn ngon lành với muối. Chúng con không dám mơ đến cái áo mới, đôi dép lành, cái cặp không rách ... như các bạn cùng trang lứa vẫn có mỗi độ khai trường. Mặc dù khó nghèo, anh em con vẫn luôn cố gắng học tốt, nhưng những cố gắng nhỏ nhoi đó của con trẻ không đủ để hàn gắn sự rẻ khinh của những người thân giành cho gia đình mình. Cái

gi đến cũng phải đến, năm anh em con học xong lớp 11, mẹ con không đủ sức lo cho hai anh em con học cùng một lúc, anh trai con phải nghỉ học, làm thuê đủ việc, còn con học xong lớp 12 thì việc học cũng chỉ còn nằm trong ước mơ... Cầm trong tay tờ giấy báo trúng tuyển, con đã khóc rất nhiều, ai cũng nghĩ con khóc vì vui mừng. Vâng, con khóc vì vui mừng thật, nhưng có ai biết rằng con mừng thì ít mà xót xa thì nhiều, vì tiền đâu mà con nhập học bây giờ ?

Quý vị biết không ? Trong lúc con tuyệt vọng và nghĩ rằng con đường đi đến tương lai của mình chỉ còn là 1 mảng trời đen tối, thì quý vị đã đến, đã cùng quý Cô, Chú trong Hội bạn Người cùi giúp đỡ con, tiếp bước cho con đến trường. Và không chỉ là một ước mơ, con đã được học đến hai ngành : **Tin học** và **Kế Toán**, cùng các văn bằng chứng chỉ khác liên quan, chỉ còn hơn 1 năm nữa thôi con sẽ bước vào đời với rất nhiều hành trang mang theo. Quý vị ơi, một con bé nghèo nàn và trắng tay như con giờ có được nhiều đến thế có phải là “điều kỳ diệu” không ? Con biết ơn quý vị biết dường nào.

Quý vị kính !
Hạnh phúc của gia đình con không phải chỉ dừng ở đó, mà còn rất nhiều, ba con được quý vị trợ cấp tiền ăn hàng tháng, cái thiện được những bữa cơm rau cháo hàng ngày, vì thế đôi vai của mẹ con đỡ mệt mỏi hơn rất nhiều, đôi mắt vẫn đăm đăm buồn giờ đã long lanh niềm vui. Đến thế đã là hạnh phúc rất lớn với gia đình con rồi,

Quý vị ơi,
Quý vị không chỉ cho chúng con cái ăn, cái mặc, kiến thức... mà cho chúng con cả một chỗ đứng trong xã hội này. Quý vị ơi, con sẽ cố gắng sống, học tập và làm việc xứng đáng với những gì quý vị đã tin, thương và lo lắng.

Kính thư
Con
Trần Thị Bích Thủy

